

74. Fra 8 Landpostbude i samme Retning. (Indbragt den 18de Februar 1890 af Folkethingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds, Nielsen-Grøn).

Andragendet er enslydende med Nr. 73.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministerens Overveielse.

75. Fra Husmand H. P. Sørensen af Lindet om Invalideforsørgelse. (Indbragt den 19de Februar 1890 af Folkethingsmanden for Veile Amts 4de Valgkreds, Sørensen).

I forrige Samling forelaa et lignende Andragende, der henvisstes til Finansministeren (se Tillæg B. Sp. 1163—64). Af foranstaaende Skrivelse af 8de Oktober s. A. ses det imidlertid, at det Ansøgte ikke er bevilget.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finansministeren.

76. Fra M. C. P. Svobly af Søndergren om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 19de Februar 1890 af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds, N. Nielsen).

Andrageren forklarer, at han i Slaget ved Ssted fik et Studsaar gennem venstre Laar, og at han, efter at have været behandlet paa Sæetatens Hospital i Kjøbenhavn, blev erklæret for midlertidig utjenstdygtig og erholdt Pension foreløbig paa 1 Aar, hvilken han imidlertid mistede, da han Aaret efter ansøgte om at beholde den, fordi Lægeattesten udtalte den Formening, at Saaret ikke kunde være ham til synderlig Ginder. Da han imidlertid 2 Aar senere af Sessjonen i Ringkjøbing erklæredes fuldkommen kassabel til al Militærtjeneste paa Grund af det erholdte Studsaar, og da flere Lægeattester formentlig godtgjorde hans Invaliditet, indgav han Andragende til Invalidebestyrelsen om Understøttelse, men erholdt Afslag, hvorfor han nu ansøger om, at Rigsdagen vil hjælpe ham til at faae en saadan.

Da Andragendet ikke ses at have været hos Finansministeren, gjør Udvalget ingen Indstilling.

77. Fra N. B. Nielsen af Søndertranders om Invalideforsørgelse. (Indbragt den 20de Februar 1890 af Folkethingsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds, Plesner.)

Andrageren forklarer, at han i Slaget ved Ssted fik et Studsaar i venstre Ben, og, efter at have henligget paa forskjellige Lazarether, blev han i Marts 1851 fuldkommen kasseret og fik Pension i 2 Aar. Da han senere forgjæves har ansøgt Invalidebestyrelsen og Ministeriet om at gjenerholde den, henvender han sig nu til Folkethinget for ved dets Hjælp at erholde Pension eller en aarlig Understøttelse, da han er 64 Aar gammel, og hans Arbeidssevne for en stor Del svækket.

Da Andragendet ikke ses at have været hos Finansministeren, gjør Udvalget ingen Indstilling.